Autor Guste Santini
Ponedjeljak, 30 Srpanj 2001 22:11

«Jutarnji list» je, zdanjih nekoliko dana, ponovno aktualizirao donaciju Ante Topić Mimare. Stariji se sječaju kako se je već tada vodila rasprava o originalnosti/neoriginalnosti donacije Ante Topića Mimare. Poslovni potez «Jutarnjeg lista» svakako zavrijeđuje pažnju. Vjerojatno se je povećala naklada ovog dnevnika u vrijeme kada atraktivnih događaja nedostaje i kada se urednici moraju «kreativno domišljati» kako zadržati postojeću nakladu.

Kako sam i sam nekoliko puta imao prilike raspravljati sa Mimarom o njegovoj donaciji i kako sam ostao zapanjen tolikim fundusom koji je poklonio Hrvatskoj (što izaziva nepovjerenje glede originalnosti) uvijek sam na donaciju gledao kao na poslovno-turistički projekt Zagreba i Hrvatske. Ovom ću prilikom samo ponoviti što sam tada Mimari govorio.

Kao prvo ne smatram se poznavaocem donacije niti sam kvalificiran da ocjenjujem njezinu vrijednost. Polazeći od tog stava samatrao sam da je od posebnog značaja napraviti «problem» koji će angažirati poznavaoce u Hrvatskoj da se o pitanju originalnosti donacije odrede. U drugom koraku sam predlagao da se problem internacionalizira kako bi se Zagreb i donacija učinili atraktivnim i provokativnim projektom za stručnjake i ljubitelje umjetnosti. Ovako internacionaliziran problem se je mogao marketinški izvrsno obraditi i povećati turistička ponuda grada Zagreba. Kako se radi o obrazovanim turistima to bi bile višestruke koristi. Pored izrvnih koristi ostvarile bi se i neizravne koristi promičući Zagreb na kulturnom planu. (Ne treba zaboraviti da se danas turizam u svijetu tretira kao oblik življenja.). Tada se je kao i sada govorilo o neoriginalnosti zbirke. Ne ulazeći u meritum stvari za ovaj napis je bitno da se može izvršiti jefitina prezentacija hrvatske turističke ponude. Oni koji se bave promocijama vrlo dobro znaju kako je to skupo. Problem valorizacije Mimarine donacije dovoljno je provokativan da bi svjetski mediji bez izuzetka o tome izvještavali svoje korisnike.

I da ne duljim. Ponovno predlažem da se osmisli prezentacijsa donacije i da se ista dade na uvid stručnjacima ali i građanima/turistima da pogledaju osporavanu donaciju. Stvar je sa poslovnog ugla interesantna i ako se radi o krivotvorenim radovima. Opet je važno tko je to učinio. Svaki falsifikat može biti predmet neslaganja i dokazivanja kao i analize falsifikatora. Kruna cijele priče je životopis Ante Topić Mimare o čemu bi se moglo što šta napisati i putem kojeg bi se mogla promovirati Hrvatska.

U svakom slučaju Ante Topić Mimara je Hrvatskoj dao što je imao i potpuno je u tom činu nebitno što je originalno a što nije. Njegova ljubav je određena činom a ne vrijednosti same donacije i kao takvog ga valja valorizirati.